

[Arne Melchior]

Jeg skal heller ikke frakende det socialdemokratiske forslag visse interessante punkter, men jeg kan i det væsentligste lægge mig op ad kommunikationsministerens besvarelse i hans tale her i dag.

Jeg skal knytte to bemærkninger til punkt 4 og punkt 5. Dels mener jeg, at staten bør bevare flertal – altså flertal i bestyrelsen – det er der ikke lagt op til i beslutningsforslagets punkt 4. Dels står der i punkt 5: »Bestyrelsen tillægges det fulde ansvar for selskabets ledelse og strukturering.«

Det er altså holdingselskabets bestyrelse, der her er tale om, og det kræver, at man meget nøje går ind i, hvad et holdingselskab er i forhold til datterselskaberne. Er det Socialdemokratiets mening, at holdingselskabet skal bestemme stort og småt, ikke bare for struktureringen, men også for ledelsen og altså for funktionen ude omkring i de lokale datterselskaber? Det må vi have set meget nøje på.

Selvfølgelig kan vi indse stordriftsfordelens muligheder. De mange fusioner, der sker i disse år, kommer jo ikke sådan rent tilfældigt. Det, det må gælde om, er en kombination, en dobbeltløsning, hvor man kan frembringe stordriftsfordelene. Her tænker jeg især på kapitalindsatsen over for udenlandsk konkurrence, over for liberaliseringen, som kommer; der kræves stor kapitalstyrke. Og jeg tænker på forskningen, altså at man undgår ressourcespild ved dobbeltarbejde i de enkelte selskaber, men ved at lægge kræfterne sammen kan få denne nævnte stordriftsfordel.

Men vi skulle – hvis der skal laves om – ikke give slip på den individualitet, der hersker i øjeblikket. Alle, der har forstand på disse dele, siger – og jeg indrømmer, det undrede mig i første omgang, da jeg for en del år tilbage begyndte at beskæftige mig med disse ting – at det er godtgjort, at så relativt små selskaber, som der er tale om målt i international målestok, kan gøre det så dygtigt, som de gør det. Og dér tillægger altså mange kyndige netop konkurrencemomentets indvirkning, at vi er blevet så gode, som vi – nu siger jeg vi, som om jeg selv var med, det er jeg ikke – altså de, selskaberne og deres medarbejdere, er det.

Der hersker en korpsånd, som har den allerstørste betydning for serviceniveauet, for pris-konkurrencen, for udviklingen i design og tjenesteydelser i øvrigt. Vi må altså helt klart have dette på det rene, før vi kan gå til en ændring.

Hvis jeg kunne få 15 sekunder ekstra forærende af formanden, har jeg et lille spørgsmål til slut til kommunikationsministeren, som i sin tale sagde, at en indløsning af aktier til kurs 125 formentlig ville være ulovlig. Det forekommer mig, at jeg husker, at kommunikationsministeren offentligt for nogen tid siden sagde det modsatte, nemlig at det var hans hensigt at benytte sig af denne ret. Jeg vil gerne høre, om jeg husker forkert, eller om ministeren er blevet klogere i mellemtiden.

**Inger Stilling Pedersen (KRF):**

Det er jo sagt nogle gange: Hvis noget går godt, hvorfor skal vi så lave det om? Så kan det være, at det er, fordi man på længere sigt mener at det vil komme til at gå skidt.

Jeg har haft nogle sjove diskussioner de sidste dage med Socialdemokrater, som jo skulle varetage arbejdernes, de ansattes, interesser, og jeg har spurgt nogle i dag, om vi egentlig ikke skulle bytte parti, for jeg er egentlig imod dette forslag og mener, at de mennesker, der arbejder på de steder, ikke er særlig interesseret i det, der foregår her.

Derfor kunne det være meget sjovt at finde ud af, hvis interesser man egentlig varetager med dette forslag, så det er jeg meget spændt på at høre.

Jeg synes, det fungerer godt i dag. Nu er der kommet mange rosende ord i dag om, hvor godt det fungerer. Jeg synes også, vi har et godt system i Danmark, og jeg tror da også godt, at telefonselskaberne indbyrdes kan finde ud af at samarbejde om visse ting. Vi skal være så store i denne tid – bankerne skal være store, alt skal være stort, fordi vi skal ind i det her store EF nu. Det kan jo være, at vi om nogle år finder ud af, at vi udmærket godt kan klare os ved ikke at være så store, bare vi er effektive og dygtige nok. Det er jo ikke alt stort, der klarer sig godt, og jo større man bliver, des længere væk kommer man jo ofte fra forbrugerne. Det giver så nogle fordele, som i hvert fald ikke er for forbrugerne.

Jeg kan derfor ikke sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side har meget tilovers for dette forslag. Vi vil selvfølgelig gerne være med til at se på det i udvalget. Vi vil gerne være med til at se på fremtiden, vi vil gerne være med til at se på, om der er nogle ting, der bør ændres. Men principielt mener vi, at hvis det fungerer i dag